

[Handelsministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Duborg omtalte Bankernes Forhold overfor Rediskonteringen af Veksler og henstillede til mig at give Bankerne en meget udstrakt Mulighed for Rediskontering af Veksler til den officielle Diskonto, eller i hvert Fald til kun lidt over den officielle Diskonto i Nationalbanken. Men, sagde det ærede Medlem, for at dette kan ske, behøves der en lille Ændring i den Instruks, der af Handelsministeren er udstedt med Hensyn til Bankernes Regnskabsaffattelse. Forholdet er dette, som det ærede Medlem ogsaa bemærkede, at Bankerne paa deres offentliggjorte Balancer skal anføre en særlig Opførelse over, hvor stort et Beløb af rediskonterede Veksler der findes i Bankerne. Det ærede Medlem gav Udtryk for den Opfattelse, at denne Bestemmelse var i Bankernes Disfavør, fordi Befolkningen var af den ganske vist fejlagtige Opfattelse, at den Omstændighed, at Bankerne i nogen Udstrækning af Betydning lod deres Veksler rediskontere, var Tegn paa manglende Soliditet i Bankerne. Det ærede Medlem vilde derfor have, at Bankerne i deres Balanceopførelser skulde kunne lægge de rediskonterede Veksler sammen med den eventuelle Gæld til andre Banker. Jeg skal heroverfor sige, at jeg ikke deler det ærede Medlems Opfattelse, at der for Bankerne er nogen som helst Risiko ved at lægge Kortene paa Bordet i det Omfang, som det er foreskrevet. Publikum kan i Almindelighed slet ikke have Indsigt i et Forhold som det her omtalte; Posten, hvorunder Gælden til andre Banker, fornemmelig til Nationalbanken, skjuler sig, fremtræder faktisk indtil nu som en Indskudspost, en Indskudskonto, og det vil sige, at den tager sig ud for dem, der ikke er indviet i Forholdene, som værende akkurat det modsatte af, hvad den ofte er.

For øvrigt maa jeg sige, at denne Side af Bankernes Virksomhed har været Genstand for en indgaaende Drøftelse i Ministeriet og for en indgaaende Drøftelse mellem Ministeriet og Banksinspektoratet, ligesom ogsaa Forholdet naturligvis er indgaaende drøftet med Repræsentanter for Bankerne, og Handelsministeriet har stillet sig meget forstaaende overfor de af Bankerne fremførte Synspunkter. Men jeg maa tilføje, at Bankovens Bestemmelser kan jo fornuftigvis ikke bortelimeres ved ministerielle Bekendtgørelser.

For øvrigt vil jeg gøre gældende, at de bestaaende Rediskonteringsbestemmelser har været anvendt siden 1921; det eneste

nye i disse Bestemmelser er, at der nu sondres mellem indenlandske og udenlandske Veksler. Jeg kan være enig i, at Rediskontering af Veksler er en saare naturlig Form for Krediterhvervelse i paakommende Tilfælde og behøver ikke at have noget som helst med manglende Soliditet i de paagældende Banker at gøre. Der kan derimod nu og da være Tale om Likviditetsvanskeligheder, men dette er jo noget helt andet, og netop under Likviditetsbesværigheder har Rediskontering sin Betydning; den kan da være saare rimelig og ogsaa gøre sin store Nytte.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard citerede noget af et Foredrag, som Direktøren for Teknologisk Institut, Hr. Gunnar Gregersen, har holdt, og hvori Direktøren skal have sagt, at Danmark i 1931 har købt forarbejdede Varer i Udlandet for meget store Beløb — jeg tror, det ærede Medlem nævnte over $\frac{1}{2}$ Milliard Kroner —, og at disse Varer kunde danske Arbejdere lige saa godt lave, o. s. v. Det ærede Medlem stillede nu det bestemte Spørgsmaal til mig, om jeg kunde sige, at det, der her var sagt af Direktør Gunnar Gregersen, var rigtigt. Dertil maa jeg for det første svare, at jeg ikke kender det omtalte Foredrag i dets Enkeltheder, og den citerede Udtalelse maa formentlig læses i Sammenhæng med noget andet. Desuden vil jeg gaa ud fra, at Direktør Gunnar Gregersen har haft til Hensigt først og fremmest at slaa til Lyd for Anvendelse af dansk Arbejde, hvad jeg finder saare nyttigt, ja, paakrævet. Det utvivlsomt rigtige er, at Danmark er i Stand til at producere mange af de Varer, som hidtil er købt i Udlandet, og det er ogsaa rigtigt, at det forbrugende Publikum i mange Tilfælde vilde være vel tjent med at faa danske Varer i Stedet for udenlandske. De vilde være vel tjente dermed i Henseende til baade Pris og Kvalitet, men naar der desuagtet er importeret saa uhyre store Kvantiteter af udenlandske Varer i tidligere Aar, ligger det i, at det faktisk hidtil alene var overladt til Importørerne og andre handlende at bestemme, hvad det forbrugende Publikum skulde have af Varer.

Dumpingbestrebelse har i de senere Aar haft en formelig Succes paa det danske Marked, og naar man erindrer, hvilken Mængde Repræsentanter der har levet og virket her i Landet alene for at placere udenlandske Fabrikata i danske Butikker, ja, saa kan det ikke undre, at danske Producenter er blevet slaaet ud. Selvfølgelig kan vi ikke og skal ikke indstille os paa at være os selv nok, men vi maa paa